

Det er jo sådan, at Københavns Borgerrepræsentation udpeger syv medlemmer af bestyrelsen, staten har seks repræsentanter i bestyrelsen, og så er der to repræsentanter fra Frederiksberg Kommune.

Hvis statens repræsentanter og Københavns Borgerrepræsentations repræsentanter stemmer sammen, bliver Frederiksbergs repræsentanter majoriseret, og det er vel heller ikke i et demokratisk samfund fair at tvinge nogle borgere til at betale for noget, de overhovedet ikke er interesseret i, og som de tværtimod mener vil give dem dårligere behandling.

Jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte, at Frederiksberg Kommune betaler 16 pct. af alle udgifter i forbindelse med HS, så uanset om Frederiksbergs borgere synes, det er en god idé eller ej, bliver de pålagt at betale 16 pct.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen af spørgsmålet. Jeg synes faktisk, det var et meget afbalanceret svar, som også inkluderede det, der netop er taget højde for i aftalen, nemlig at der efter de kommunale valg kan være behov for at tage en ny diskussion om planen, og besvarelsen indeholdt jo en tilkendegivelse af, at man efter hvert valg eller inden for hver valgperiode skulle tage en drøftelse af planen og dens konsekvenser.

Når det er en del af aftalen, skyldes det selvfølgelig, at et valg kan give en ny holdning. Det, de kommunale valg skal udtrykke, er jo netop, at vælgerne har en mulighed for at sige, at den kurs, der er afstukket i den sidste valgperiode, ikke er den kurs, de ønsker skal afstikkes for den kommende valgperiode, og derfor kan holdningerne selvfølgelig skifte fra en valgperiode til den næste. Det er jo hele grundelementet i et demokratisk samfund, og derfor er jeg meget tilfreds med den del af ministerens besvarelse.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige til hr. Erling Oxdam, at han klart overfortolker det, jeg sagde. Der er ikke noget lovmæssigt belæg for at sige, at der skal være konsensus.

Det, som jeg citerede, var, at der tilstræbes enighed mellem de tre parter om de årlige budgetter, og det har været den røde tråd, der er gået igennem arbejdet hidtil, og som også viser

helt tilbage til den første aftale om HS, der blev lavet i sommeren 1994.

Selvfølgelig kan en bestyrelse på et hvilket som helst tidspunkt tage nye diskussioner om ændringer i de planer, der ligger, men den skal gøre sig helt klart, at den naturligvis så selv er ansvarlig for de økonomiske konsekvenser af det, og at den så ikke bare kan komme løbende til tredjemand og sige, at fordi den nu er anderledes sammensat end i en tidligere periode, mener den, at det er tredjepart, i det her tilfælde staten, der skal betale for det.

Det er så i virkeligheden også svar på hr. Thulesen Dahls indlæg, og med hensyn til de bemærkninger, som fru Tove Fergo kom med, kan jeg kun bekræfte, at fordelingen i HS' bestyrelse er sådan, som det bliver refereret, og at den arbejdsfacon, man har valgt, er at forhandle tingene på plads og forsøge at blive enige.

Tove Fergo (V):

Sundhedsministeren siger, at der står i loven, at man kan tage en plan op til revurdering, f.eks. i hver ny valgperiode. Det vil jeg godt spørge lidt til, for jeg går ud fra, at det er, når en plan er gennemført. Det ville da være det mest naturlige, at når man vedtager og sætter en plan i værk, arbejder med den, ændrer, bygger og gør ved, gør man planen færdig, og når den så er færdig, kan den selvfølgelig revurderes. Det virker mærkeligt, at man undervejs pludselig kuldkaster noget fundamentalt, en af bropillerne, i planen, for så at måtte se på, hvordan man kan få strikket en helt ny plan sammen.

Så vil jeg stille et andet spørgsmål, og det er vedrørende salg af Kommunehospitalet: Er der noget til hinder for, at HS kunne sælge Kommunehospitalet til Københavns Kommune?

Erling Oxdam (V):

Hvis vi går ud fra, at det, der er tale om her, er, at Sygehusplan H:S 2000 er en aftale, og hvis man tænkte sig, at de andre repræsentanter, altså statens og Københavns Kommunes, majoriserede igennem, at man skulle beholde KH, ville Frederiksberg Kommune så ikke kunne rejse et erstatningskrav imod HS? Der vil jo komme til at mangle de besparelser, der loves, nemlig 140 mio. kr. om året, og et engangsbælt i en størrelsesorden af ca. 200 mio. kr., som skulle bruges til at betale allerede stiftet gæld af med. Det ville så bevirke nogle enorme udgifter også